

Educació Primària

BON DIA – DIA DE LA DONA

El llapis màgic de Malala

Em dic Malala Yousafzai i sóc una activista, blocaire i estudiant universitària. Sóc de Pakistan, però ara visc a Gran Bretanya. Amb 17 anys em van donar el premi Nobel de la Pau, sent la persona més jove a obtenir-lo gràcies a que vaig dir NO a la violència. Deixa'm que t'expliqui la meva història:

Tot comença amb una pregunta: Creus en la màgia?

Quan era petita, veia sovint un programa a la televisió sobre un nen que tenia un llapis màgic. Si tenia fam, dibuixava un bol de curri i el bol apareixia realment. Si ell i els/les seus/ves amics/gues estaven en perill dibuixava un/a policia. Era un heroi que sempre protegia als/a les qui ho necessitaven. Jo també volia tenir un llapis màgic! Sobretot l'utilitzaria per fer felices altres persones. Per això cada nit, abans d'anar a dormir, resava perquè se'm concediria un llapis màgic.

Un dia vaig anar a llençar les escombraries al contenidor i vaig veure una nena de la meva edat buscant-hi alguna cosa per vendre i guanyar diners. Li vaig preguntar al meu papa per què passa això i em va dir que al país no totes les nenes van a l'escola i que alguns/es nens/es

han d'ajudar els pares.

El meu lloc preferit era l'escola, però mai m'havia pensat la sort que tinc per poder anar-hi. Al meu país, quan les nenes creixem ens dediquem a les tasques de casa i no podem ser allò que somiem. Per això vaig decidir esforçar-me a estudiar i ser el que desitjés. Però el meu país va canviar i uns homes molt dolents van prohibir que les nenes anessin a l'escola. Aquests homes sempre estaven

als carrers amb armes molt grans.

Llavors, un dia vaig agafar un llapis i vaig decidir escriure. Vaig escriure la por que sentia per anar a l'escola o com alguns dels/de les meus/ves amics/gues havien marxat de la ciutat. Vaig escriure moltes coses. Explicava el que passava i fins i tot vaig parlar amb un reporter d'un altre país. Jo parlava en nom de totes les nenes de la meua vall que no podien anar a l'escola.

La meua veu va esdevenir tan poderosa que aquests homes perillosos van tractar de silenciar-la atacant-me. Però van

fallar i ara la meua veu és més gran perquè moltes persones ens hem unit i defensem les coses en què creiem. Encara no creus en la màgia? Jo ara sí.

Gràcies a aquesta màgia fins i tot vaig fer un discurs a l'ONU. Coneixes aquesta organització? És l'Organització de les Nacions Unides, on tots els països del món hi són representats. Allà vaig poder dir una de les meues frases preferides: Un/a nen(a, un/a professor/a, un llibre i un llapis poden canviar el món.

PAUTA PER AL COMENTARI

- Saps què és la igualtat de gènere?
- Et sembla just que les nenes no puguin anar a l'escola només per ser nenes?
- Totes les persones tenim els mateixos drets?
- I per què en alguns països les nenes no en poden gaudir?

